

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาทัศนคติที่มีต่อกีฬาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 6 ตลอดจนเปรียบเทียบทัศนคติต่อกีฬาไทย ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง และ เปรียบเทียบทัศนคติต่อกีฬาไทยระหว่างกีฬาชนิดกระบี่กระบอง ชนิดมวยไทย และชนิดตะกร้อ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2532 เฉพาะโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง จำนวน 450 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสำรวจทัศนคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ลักษณะคำถามแบบปลายเปิดแบ่งมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 4 ตอน ตอนที่ 1 เป็นรายละเอียดเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสำรวจ ตอนที่ 2, 3 และ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อกีฬาไทย ชนิดกระบี่กระบอง ชนิดมวยไทย และชนิดตะกร้อ ตามลำดับ โดยมีคำถามตอนละ 30 ข้อ และมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .88 การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ส่งแบบสำรวจทางไปรษณีย์ไปยังผู้อำนวยการโรงเรียน โดยมีจดหมายขอความร่วมมือในการแจกและเก็บคืนแบบสำรวจ ของศึกษาธิการเขต 6

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากแบบสำรวจมาวิเคราะห์โดย ค่าร้อยละในตอนที่ 1 และในตอน ที่ 2,3,4 วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและการหาความแตกต่างรายคู่โดยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) แล้วจึงนำเสนอในรูปแบบ ตารางและความเรียง

สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลพบข้อที่น่าสนใจ เรียงตามลำดับวัตถุประสงค์ของการวิจัย และสมมติฐาน สรุปได้ดังนี้

1. ทิศนคติต่อกีฬาไทยและการเปรียบเทียบทัศนคติต่อกีฬาไทยแต่ละชนิดของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

1.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเห็นด้วยเป็นส่วนใหญ่กับทัศนคติเชิงนิมาน ทั้งในเรื่องวัฒนธรรมและจริยธรรม และเรื่องสมรรถภาพทางกาย เกี่ยวกับกีฬาไทยทุกชนิด คือ

1.1.1. ทิศนคติเชิงนิมาน เกี่ยวกับวัฒนธรรมและจริยธรรม

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีทัศนคติต่อกีฬาไทยทั้ง

3 ชนิด เรียงตามค่าเฉลี่ย คือ กีฬาชนิดกระบี่กระบอง การเรียนกระบี่กระบองเป็นการอนุรักษ์มรดกทางด้านกีฬาของชาติไทย ($\bar{X} = 4.46$) รองลงมาได้แก่ กระบี่กระบองช่วยสร้างความเชื่อมั่น ความสุขุม และการตัดสินใจได้ดี ($\bar{X} = 4.13$) และอันดับสุดท้าย การเล่นกระบี่กระบองสามารถสร้างชื่อเสียงให้กับตนเองได้ ($\bar{X} = 3.59$) ในขณะที่ทัศนคติต่อกีฬาชนิดมวยไทย นักเรียนเห็นว่ามวยไทยช่วยสร้างความเชื่อมั่น ความสุขุม และการตัดสินใจที่ดี ($\bar{X} = 4.34$) รองลงมาได้แก่ การเรียนมวยไทยช่วยส่งเสริมความรักชาติและความภูมิใจในประวัติศาสตร์ของชาติไทย ($\bar{X} = 4.23$) และอันดับสุดท้ายคือ การฝึกและการเล่นมวยไทยช่วยส่งเสริมการทำงานร่วมกันได้ ($\bar{X} = 3.66$) และกีฬาชนิดตะกร้อ นักเรียนเห็นด้วย เช่นเดียวกับกีฬาชนิดกระบี่กระบอง คือ การเรียนตะกร้อเป็นการอนุรักษ์มรดกทางด้านกีฬาของชาติไทย ($\bar{X} = 4.44$)

รองลงมาได้แก่ ตะกร้อช่วยสร้างความเชื่อมั่น ความสุขุมและการตัดสินใจที่ดี ($\bar{X} = 4.29$) และอันดับสุดท้ายคือ การเรียนตะกร้อ ช่วยส่งเสริมความรักชาติและความภูมิใจ ในประวัติศาสตร์ของชาติไทย ($\bar{X} = 4.03$)

นอกจากนี้ยังมีข้อน่าสังเกตว่า ในกีฬาไทยทั้ง 3 ชนิด นักเรียน มีทัศนคติในระดับเห็นด้วยมากกับกีฬาชนิดมวยไทยเพียงชนิดเดียว และข้อเดียว คือ การเรียนมวยไทยเป็นการอนุรักษ์มรดกทางด้านกีฬาของชาติไทย ($\bar{X} = 4.59$) และไม่เห็นใจว่า กีฬาชนิดมวยไทย และชนิดตะกร้อมีความเหมาะสมกับทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ($\bar{X} = 3.16$ และ $\bar{X} = 3.31$ ตามลำดับ)

1.1.2. ทัศนคติเชิงนิมิต เกี่ยวกับสมรรถภาพทางกาย

นักเรียนมีทัศนคติระดับเห็นด้วยทุกรายการในกีฬาไทยทั้ง 3 ชนิด เรียงตามค่าเฉลี่ยดังนี้คือ กีฬาชนิดกระบี่กระบองคือ ความรู้และทักษะ กระบี่กระบองสามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดความปลอดภัยในการดำรงชีวิตได้ ($\bar{X} = 4.13$) รองลงมาได้แก่ การเรียนทักษะกระบี่กระบองส่งเสริมความสัมพันธ์ของประสาทและกล้ามเนื้อได้เป็นอย่างดี ($\bar{X} = 4.06$) และอันดับสุดท้ายคือ การเรียนกระบี่กระบองให้ความรู้และทักษะที่สามารถนำไปใช้เพื่อการออกกำลังกายในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{X} = 3.92$) กีฬาชนิดมวยไทย คือ การเรียนมวยไทยส่งเสริมความอดทนทางด้านร่างกายและจิตใจ ($\bar{X} = 4.48$) รองลงมาได้แก่ ความรู้และทักษะมวยไทยสามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดความปลอดภัยในการดำรงชีวิตได้ ($\bar{X} = 4.47$) และอันดับสุดท้ายคือ การเล่นมวยไทยทำให้ท่านได้มีโอกาสออกกำลังกายเช่นเดียวกับกีฬาชนิดอื่น ($\bar{X} = 4.30$) ส่วนกีฬาชนิดตะกร้อ คือ การเรียนทักษะตะกร้อสามารถส่งเสริมความสัมพันธ์ของประสาทและกล้ามเนื้อได้เป็นอย่างดี ($\bar{X} = 6 4.40$) รองลงมาได้แก่ การเล่นตะกร้อทำให้ท่านได้มีโอกาสในการออกกำลังกายเช่นเดียวกับกีฬาชนิดอื่น ($\bar{X} = 4.34$) และอันดับสุดท้ายคือ ความรู้และทักษะตะกร้อสามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดความปลอดภัยในการดำรงชีวิตได้ ($\bar{X} = 3.77$)

1.2. ทัศนคติเชิงนิเสธ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโดยเฉลี่ย ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นใจกับทัศนคติเชิงนิเสธต่อกีฬาไทยทั้ง 3 ชนิด ใกล้เคียงกัน โดยมีทัศนคติไม่เห็นด้วยตามลำดับค่าเฉลี่ย คือ กีฬาชนิดกระบี่กระบอง คือ ทักษะกระบี่กระบองสามารถเรียนรู้ได้ด้วย

ตนเองไม่จำเป็นต้องมีครูสอน ($\bar{X} = 3.82$) รองลงมาได้แก่ การเรียนกระบี่กระบอง ทำให้เกิดการทะเลาะวิวาทและบาดหมางใจระหว่างผู้เล่นได้ง่าย ($\bar{X} = 3.61$) และอันดับสุดท้ายคือ การเรียนกระบี่กระบองทำให้เกิดพฤติกรรมที่แข็งกร้าว ($\bar{X} = 3.64$) กีฬานิดมวยไทย คือ มวยไทยเป็นวิชาที่ไม่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันเพราะล้าสมัย ($\bar{X} = 3.95$) และ รองลงมาได้แก่ การฝึกมวยไทยให้คนประโยชน์แก่ร่างกายน้อยกว่า การฝึกทักษะกีฬานิดอื่น ($\bar{X} = 3.78$) ไม่เห็นด้วยอันดับสุดท้ายคือ การเรียนและการฝึกปฏิบัติในกีฬามวยไทยขัดต่อการส่งเสริมให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 3.52$) และกีฬานิดตะกร้อ นักเรียนไม่เห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ตะกร้อเป็นวิชาที่ไม่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันเพราะล้าสมัย ($\bar{X} = 3.86$) รองลงมาได้แก่การเรียนตะกร้อมีลักษณะการเรียนไม่ก่อให้เกิดความสนุกสนาน ($\bar{X} = 3.76$) และไม่เห็นด้วยมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ทักษะตะกร้อมีโอกาสนำไปใช้เล่นกับผู้อื่นได้น้อย ($\bar{X} = 3.57$)

จากการวิจัยดังกล่าวนี้สรุปได้ตรงกับสมมุติฐานที่ว่า ทักษะต่อกีฬาไทยของนักเรียนเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ในเกณฑ์ดี

2. เปรียบเทียบทัศนคติต่อกีฬาไทย ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง

2.1 ทัศนคติเชิงนิมิต เกี่ยวกับวัฒนธรรมและจริยธรรม

ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง โดยเฉลี่ยมีทัศนคติในระดับเห็นด้วย แต่ก็มีข้อที่แตกต่างกันทางสถิติ ดังนี้

กีฬาไทยชนิดกระบี่กระบอง นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีทัศนคติต่อกีฬาไทยชนิดกระบี่กระบอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนี้ กระบี่กระบองสร้างความเชื่อมั่น ความสุขุม และการตัดสินใจที่ดี ($t\text{-test} = 3.10$) การเล่นกระบี่กระบองเป็นการอนุรักษ์มรดกทางด้านกีฬาของชาติไทย ($t\text{-test} = 2.82$) และการเรียนกระบี่กระบองทำให้เกิดความซาบซึ้งในเอกลักษณ์ของกีฬาประจำชาติ ($t\text{-test} = 2.76$)

กีฬาไทยชนิดมวยไทย นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีทัศนคติต่อกีฬาไทยชนิดมวยไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนี้การเรียนมวยไทยทำให้เกิดความซาบซึ้งในเอกลักษณ์ของกีฬาประจำชาติ ($t\text{-test} = 4.37$) การเรียนมวยไทยช่วยส่งเสริมความรักชาติและความภูมิใจในประวัติศาสตร์ของชาติไทย ($t\text{-test} = 3.03$) มวยไทยส่งเสริมให้เกิดความคิดริเริ่มการแสดงออกในเชิงกีฬา ($t\text{-test} = 2.76$)

มวยไทยช่วยสร้างความเชื่อมั่น ความสุขุม และการตัดสินใจที่ดี (t -test = 2.37) การเรียนมวยไทยช่วยในการสร้างความเป็นมิตรได้อย่างแน่นแฟ้น (t -test = 2.19) และการฝึกและการเล่นมวยไทยช่วยส่งเสริมการทำงานร่วมกันได้ (t -test = 2.17)

กีฬาไทยชนิดตะกร้อ นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีทัศนคติต่อกีฬาไทยชนิดตะกร้อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนี้ การเรียนตะกร้อทำให้เกิดความซาบซึ้งในเอกลักษณ์ของกีฬาประจำชาติ (t -test = 4.25) ตะกร้อช่วยสร้างความเชื่อมั่น ความสุขุม และการตัดสินใจที่ดี (t -test = 3.87) ตะกร้อส่งเสริมให้เกิดความคิดริเริ่มการแสดงออกในเชิงกีฬา (t -test = 3.58) การฝึกและการเล่นตะกร้อช่วยส่งเสริมการทำงานร่วมกัน (t -test = 3.09) การเรียนตะกร้อช่วยส่งเสริมการยอมรับความสามารถของผู้อื่น (t -test = 2.18) และการเรียนตะกร้อเป็นการอนุรักษ์มรดกทางด้านกีฬาของชาติไทย (t -test = 2.17)

2.2 ทัศนคติเชิงนิมิต เกี่ยวกับสมรรถภาพทางกาย

กีฬาไทยชนิดกระบี่กระบอง นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีทัศนคติต่อกีฬาไทยชนิดกระบี่กระบอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนี้ การเรียนกระบี่กระบองให้ความรู้และทักษะที่สามารถนำไปใช้เพื่อการออกกำลังกายในชีวิตประจำวันได้ (t -test = 4.51) และการเรียนกระบี่กระบองส่งเสริมความสัมพันธ์ของประสาทและกล้ามเนื้อได้เป็นอย่างดี (t -test = 1.83)

กีฬาไทยชนิดมวยไทย นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีทัศนคติต่อกีฬาไทยชนิดมวยไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยดังนี้ การเรียนมวยไทยให้ความรู้และทักษะที่สามารถนำไปใช้เพื่อการออกกำลังกายในชีวิตประจำวันได้ (t -test = 3.37) การเล่นมวยไทยทำให้ท่านได้มีโอกาสในการออกกำลังกายเช่นเดียวกับกีฬาชนิดอื่น (t -test = 3.28) การเรียนมวยไทยส่งเสริมความอดทนทางด้านร่างกายและจิตใจ (t -test = 2.97) การเรียนทักษะมวยไทยส่งเสริมความสัมพันธ์ของประสาทและกล้ามเนื้อได้เป็นอย่างดี (t -test = 2.82) และความรู้และทักษะมวยไทยสามารถนำมาประยุกต์ให้เกิดความปลอดภัยในการดำรงชีวิตได้ (t -test = 2.31)

กีฬาไทยชนิดตะกร้อ นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีทัศนคติต่อกีฬาไทยชนิดตะกร้อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนี้ การเล่นตะกร้อทำให้ท่านได้มีโอกาสในการออกกำลังกายเช่นเดียวกับกีฬาชนิดอื่น (t -test = 5.45) การ

เรียนตะกร้อให้ความรู้และทักษะที่สามารถนำไปใช้เพื่อการออกกำลังกายในชีวิตประจำวันได้ (t -test = 4.75) การเรียนทักษะตะกร้อส่งเสริมความสัมพันธ์ทางประสาทและกล้ามเนื้อได้เป็นอย่างดี (t -test=3.79) และการเรียนตะกร้อส่งเสริมความอดทนทางด้านร่างกายและจิตใจ (t -test = 2.39)

2.3 ทักษะเชิงนิเสธ

กีฬาไทยชนิดกระบี่กระบอง นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีทัศนคติต่อกีฬาไทยชนิดกระบี่กระบอง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกรายการ

กีฬาไทยชนิดมวยไทย นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีทัศนคติต่อกีฬาไทยชนิดมวยไทยทุกราย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ยกเว้นมวยไทยมีกฎระเบียบและวิธีในการเล่นยุ่งยาก (t -test = 2.59)

กีฬาไทยชนิดตะกร้อนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีทัศนคติต่อกีฬาไทยชนิดตะกร้อ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกรายการ

3. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ทัศนคติของนักเรียนต่อกีฬาไทยระหว่างชนิดกระบี่กระบอง ชนิดมวยไทย และชนิดตะกร้อ

3.1 ทักษะเชิงนิเสธ เกี่ยวกับวัฒนธรรมและจริยธรรมพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีเชฟเฟ พบว่า กีฬาชนิดกระบี่กระบอง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 กับกีฬาชนิดมวยไทยและชนิดตะกร้อ ($F = 7.34$ และ 16.52 ตามลำดับ)

3.2 ทักษะเชิงนิเสธ เกี่ยวกับสมรรถภาพทางกาย พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีเชฟเฟ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกรายคู่ คือทัศนคติต่อกีฬาชนิดกระบี่กระบอง แตกต่างกับกีฬาชนิดมวยไทยและชนิดตะกร้อ ($F = 61.50$ และ 12.90 ตามลำดับ) และทัศนคติต่อกีฬามวยไทยแตกต่างกับทัศนคติต่อกีฬาตะกร้อ ($F = 18.02$)

3.3 ทักษะเชิงนิเสธต่อกีฬาไทย พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ พบว่า ทัศนคติต่อกีฬาชนิดตะกร้อมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 กับกีฬาชนิดกระบี่กระบองและชนิดมวยไทย ($F = 16.07$ และ 9.60 ตามลำดับ)

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการศึกษาทัศนคติต่อกีฬาไทยนั้นนักเรียนส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อข้อความประเภทนิมมาน อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย และมีทัศนคติต่อข้อความประเภทนิเสธ อยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ และไม่เห็นด้วย ซึ่งถือว่ามีทัศนคติที่ดีต่อกีฬาไทย อันสอดคล้องกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนในเรื่องคะแนนการเรียนวิชาพลศึกษาที่ได้เกรดเฉลี่ยในระดับ 3 มากที่สุด และเป็นนักเรียนในแผนการเรียนวิทย์-คณิต ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของนภาพร เมมรักษาวณิช (2514 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีนิสัยในการเรียนและทัศนคติในการเรียนที่ดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ นักเรียนในแผนวิทย์-คณิตมีนิสัยในการเรียน และทัศนคติในการเรียนที่ดีกว่านักเรียนแผนอังกฤษ และการศึกษาของ ฮิล (Hill 1971 : 771 - A) ที่พบว่า ความสามารถทางทักษะของนักเรียนคะแนนวิชาพลศึกษา ฯลฯ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา นอกจากนี้จากข้อมูลส่วนตัวที่พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับบาดเจ็บจากการเรียนและการเล่นกีฬาไทย ก็มีส่วนทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อกีฬาไทย ซึ่งการที่นักเรียนไม่เคยได้รับการบาดเจ็บก็อาจเนื่องมาจาก อายุที่มาก และระดับชั้นเรียนจากข้อมูลพบว่า ผู้ตอบแบบสำรวจเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มากที่สุด อันสอดคล้องกับการวิจัยของ เดย์ลี (Dealy 1989 : 2147) ที่ว่า อายุ และระดับชั้นเรียนมีผลต่ออัตราการได้รับการบาดเจ็บจากการกีฬาของนักเรียน

2. ในเรื่องเกี่ยวกับวัฒนธรรมและจริยธรรม ข้อที่นักเรียนมีค่าเฉลี่ยทัศนคติสูงสุดเกี่ยวกับกีฬาแต่ละชนิดตรงกัน คือ เห็นด้วยว่าการเรียนกีฬากระชับกระบอกและตะกร้อ กับเห็นด้วยมากกว่าการเรียนมวยไทย เป็นการอนุรักษ์มรดกทางด้านกีฬาของชาติไทย แสดงให้เห็นว่านักเรียนตระหนักในคุณค่าของเอกลักษณ์ด้านกีฬาไทย ที่เป็นมรดกตกทอดมาแต่บรรพบุรุษตรงตามเป้าหมายของแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรมระยะที่ 6 พ.ศ. 2530-2534 ในส่วนของนโยบายและการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมที่มุ่งส่งเสริมเยาวชน... ในด้านความรู้เข้าใจในวัฒนธรรมท้องถิ่น และวัฒนธรรมของชาติโดยเฉพาะความสำนึกในความเป็นไทย นิยมไทย ประพฤติปฏิบัติตามแนวทางวัฒนธรรมไทย... (ส่วนสุพรรณ, วิทยาลัยครู 2529 : 208) ซึ่งกล่าวได้ว่าการจัดการเรียนการสอนวิชากีฬาไทยนั้นประสบผลสำเร็จในระดับหนึ่ง เพราะระดับทัศนคติต่อกีฬาไทยที่ปรากฏสอดคล้อง

กับข้อสังเกตของ วิเชียร สิงห์ปรีชา (2527 : 108) ที่ว่า สัมฤทธิผลของการเรียน วิชากระบี่กระบอง มวยไทย ตะกร้อไทย ในโรงเรียนตั้งแต่ผลในเชิงปริมาณไม่มีผลในเชิงคุณภาพ เนื่องจากสอนกันเพียงเพื่อรู้ ซึ่งที่จริงแล้วความเป็นเอกลักษณ์นั้นคงมิใช่เพียงเพื่อรู้เท่านั้น แต่น่าจะหมายถึงอยู่ในเลือดเนื้อและวิญญาณ

3. เรื่องสมรรถภาพทางกายนักเรียนเห็นว่าความรู้และทักษะกีฬาไทยทั้ง 3 ชนิด โดยเฉพาะทักษะกระบี่กระบอง และทักษะมวยไทยสามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดความปลอดภัยในการดำรงชีวิต ได้สูงมากนั้นสอดคล้องกับการวิจัยของ ประกิจ จัยปาน (2527 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาสภาพและปัญหาประสบการณ์จากวิชาพลศึกษารายวิชาบังคับ ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ไปใช้ในชีวิตประจำวัน พบว่า นักเรียนสามารถนำประสบการณ์จากวิชากระบี่ไปใช้ในชีวิตประจำวันเพราะสามารถใช้ป้องกันตัวในยามคับขันได้ แต่มีปัญหาในการนำไปใช้ คือ การนำทักษะกระบี่ไปใช้ในสถานการณ์จริง เป็นไปได้ยาก เพราะต้องใช้ความกล้าหาญ และความชำนาญในการใช้กระบี่ และเหตุผลอีกประการหนึ่ง คือ เวลา ที่ใช้ในการฝึกซ้อมมีน้อย เวลาซ้อมก็หาครูฝึกซ้อมที่มีความสามารถยากและขาดเครื่องป้องกันอันตรายในการฝึกซ้อมที่เพียงพอ ในขณะที่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับกีฬามวยไทยแล้วจะเห็นว่าศิลปะมวยไทยเป็นที่รู้จักแพร่หลาย และเอื้อต่อการนำไปใช้มากกว่า ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าวิชามวยไทยนั้นเป็นวิชาที่แทรกเข้าไปเสริม เพราะทักษะการใช้อาวุธรบไม่ว่าจะเป็นกระบี่ ดาบ พลอง ง้าว ทวน ฯลฯ ถ้ามีความรู้วิชามวยไทยประกอบด้วยแล้วจะทำให้เกิดประโยชน์มากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยามที่เข้าต่อสู้ติดพันประชิดตัว ก็จะใช้วิธีวางบางส่วนของเข้าช่วย เช่น เข้า เท้า ศอก เป็นต้น (จรวย แก่นวงษ์คำ 2530 : 5) ส่วนกีฬาตะกร้อนั้นสามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดความปลอดภัยได้เช่นกันแต่น้อยกว่าทักษะกีฬาทั้งสองที่กล่าวมาแล้ว เนื่องจากลักษณะของกีฬาที่เน้นการใช้ทักษะการเตะและไม่ได้เน้นในเรื่องของการต่อสู้

4. นักเรียนเห็นด้วยว่า การเรียนมวยไทยส่งเสริมความอดทนทางด้านร่างกาย และจิตใจและให้คุณประโยชน์แก่ร่างกายไม่น้อยกว่าการฝึกทักษะกีฬานชนิดอื่น ซึ่งสอดคล้องกับประโยชน์ของวิชามวยไทยในแง่ กีฬาที่กล่าวว่าเป็นการเสริมสร้างพลานามัย สร้างความสามัคคีของค่าย คณะ ให้ความสนุกสนานแก่ผู้ชมในแง่การปรับปรุงสภาพบุคคล ก็สามารถปรับปรุงบุคคลที่อ่อนแอให้กลายเป็นบุคคลที่แกร่งกร้าวขึ้นหยัดต่อสู่อุปสรรคต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี (ยศ เรื่องสา 2522 : ก) นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับหลักในการฝึกฝน

มวยไทยที่มุ่งฝึกให้ร่างกายมีความอดทน ว่องไว และฝึกสติให้อยู่ในบังคับไม่ปล่อยขาดสติ ซึ่งจะก่อให้เกิดการเสียเปรียบคู่ต่อสู้ และฝึกให้รู้จักไหวพริบในเชิงมวย (ฟอง เกิดแก้ว 2524 : 142) และ โฮย (Hoay อ้างโดย อัญชลี บุญเดช 2528 : 70) กล่าวว่า หลังจากเข้าร่วมการฝึกการป้องกันตัวแล้วจะรู้สึกเหน็ดเหนื่อย แต่ก็มีความสุข เพราะความรู้สึกตามธรรมชาติได้รับการตอบสนอง ได้ออกกำลังกาย อีกทั้งยังช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดทางด้านจิตใจอีกด้วย และยังสอดคล้องกับการศึกษาของเกษม นครเขตต์ (1989 : 2275-A) ที่พบว่าบุคคลเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาเพื่อส่งเสริมสุขภาพและความแข็งแรงฝึกให้เกิดความมั่นคงทางอารมณ์ และเป็นการเสริมสร้างวินัย

5. การที่นักเรียนไม่เห็นด้วยว่า มวยไทยและตะกร้อเป็นวิชาที่ไม่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันเพราะล้าสมัยนั้น แสดงให้เห็นว่าแท้จริงแล้วกีฬาทั้งสองนั้นเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน และยังได้รับความนิยมในหมู่คนไทยอย่างกว้างขวาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษานักเรียนไม่เห็นด้วย ว่าทักษะตะกร้อมีโอกาสนำไปใช้เล่นกับคนอื่นได้น้อย และการเรียนตะกร้อมีลักษณะการเรียนไม่ก่อให้เกิดความสนุกสนาน ตามความเป็นจริงแล้วกีฬาตะกร้อเป็นกีฬาที่เอื้ออำนวยต่อผู้เล่นหลายประการ เช่น เครื่องแต่งกายแม้จะอยู่ในชุดใดก็สามารถเล่นได้ เนื้อที่ที่ใช้เล่นไม่จำเป็นต้องกว้างขวาง จำนวนผู้เล่นไม่จำกัด จะมีเพียง 2 คนหรือหลายคนก็เล่นได้ กฎกติกาอื่น ๆ ก็มีไม่มาก เล่นง่ายและที่สำคัญคือ ลูกตะกร้อหาซื้อได้ง่าย ราคาถูก ซื้อมาลูกเดียวก็เล่นได้หลายวัน (จรินทร์ ชานีรัตน์ 2522 : 9) นอกจากนี้ยังเป็นกีฬาที่ให้ประโยชน์ต่อร่างกายของผู้เล่นมาก ไม่แพ้กีฬาชนิดอื่น เล่นได้ทุก ๆ ฤดูกาล ไม่มีอุบัติเหตุ อันตรายก็ไม่รุนแรง ทั้งยังช่วยส่งเสริมให้ประสาทตา ว่องไวจิตใจเยือกเย็น สุขุม และ ส่งเสริมความสมัครสมานสามัคคี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยอีกข้อที่นักเรียนเห็นด้วยว่าการเรียนทักษะตะกร้อและกระบี่กระบอง สามารถส่งเสริมความสัมพันธ์ของประสาท และกล้ามเนื้อได้เป็นอย่างดี

6. นักเรียนไม่เห็นด้วยว่า ทักษะกระบี่กระบอง และมวยไทยสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองโดยไม่จำเป็นต้องมีครูสอน ในขณะที่ไม่แน่ใจว่า กีฬาตะกร้อจำเป็นต้องมีครูสอนหรือไม่ สรุปได้ว่า กีฬากระบี่กระบองและมวยไทยนั้นเป็นกีฬาที่ต้องเรียนรู้จากครู ซึ่งตรงกับความเป็นจริง โดยเฉพาะกีฬามวยไทยนั้นครูเป็นสิ่งสำคัญของการเรียนรู้ทักษะมวยไทย ซึ่งเห็นได้จากกติกากองแข่งขันมวยไทยที่ระบุไว้ว่าก่อนเริ่มชกในยกแรกนักมวยทุกคนต้องไหว้ครูตามประเพณีเสียก่อน เมื่อเสร็จแล้วจึงจะให้เริ่มชกแข่งขันได้ (จรวาย แก่นวงษ์คำ

2530 : 46) ซึ่งหลักสำคัญในการไหว้ครูเพื่อระลึกถึง บิดา มารดา ครู อาจารย์ และ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เคารพนับถือ ตลอดจนขอคุณพระศรีรัตนตรัย หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ให้มาคุ้มครองตน และขอให้มีชัยชนะด้วยความปลอดภัยในที่สุดท่าทางในการรำรำไหว้ครูนั้น ในขณะที่รำรำ ก็จะมีบริกรรมคาถา เป็นไปตามที่ครูมวยสอนไว้ นอกจากนี้ให้นักมวยก็จะสวม "มงคล" ที่ ศีรษะไว้ด้วย ซึ่งเป็นไปตามความเชื่อและขนบธรรมเนียมประเพณีของไทยที่ถือว่า "มงคล" ครู อาจารย์ ได้ทำพิธีปลุกเสกมานี้เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และให้ความเป็นสิริมงคลแก่ตน (จรรยา แก่นวงษ์คำ 2530 : 6) ส่วนกระบี่กระบองนั้นก่อนจะเริ่มการแข่งขันก็จะมี การรำรำไหว้ครูเช่นเดียวกับมวยไทยเช่นกัน ได้แก่ การถวายบังคมการขึ้นพรหมนั่งหรือ พรหมยืน และการรำไม้รำต่าง ๆ ซึ่งถือว่าการไหว้ครูผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้ สำหรับกีฬาตะกร้อ ไม่พบว่ามี การกล่าวถึงการไหว้ครูก่อนเริ่มการแข่งขัน

7. เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบทัศนคติต่อกีฬาไทยระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียน หญิง พบว่ามีความแตกต่างกันมากในกีฬาชนิดมวยไทยและตะกร้อ ซึ่ง วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527 : 63) ได้กล่าวถึงการจัดการกิจกรรมพลศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายว่า "การจัดการกิจกรรมควรสนองความต้องการของนักเรียนในระดับนี้ด้วย เช่น นักเรียนหญิงต้องการมีการพัฒนาทางด้านร่างกาย เพื่อให้ได้สัดส่วนที่สง่างาม และสำหรับเด็กชายควรเป็น กิจกรรมประเภทสร้างความบึกบึนความเป็นชาย เหล่านี้เป็นต้น " ดังนั้นจึงเห็นได้ว่ามวย ไทย เป็นกีฬาที่ตอบสนองความต้องการของนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง อีกทั้งขนบ ธรรมเนียมวัฒนธรรมของไทยที่กล่าวถึงหญิงไทยต้องเป็นกุลสตรีจะต้องเป็นผู้ที่มีความสุภาพ เรียบร้อย นุ่มนวลและอ่อนหวาน อีกทั้งเครื่องแต่งกายของหญิงไทยก็ยังขัดต่อการแสดงออก ในเชิงกีฬาประเภทนี้ การที่จะให้นักเรียนหญิงฝึกกีฬาไทยที่ต้องมีการยกเท้า เตะ ถีบ จึง เป็นไปได้ยาก จึงทำให้ทัศนคติต่อกีฬาไทยของนักเรียนชายส่วนใหญ่ดีกว่านักเรียนหญิง (ค่า เฉลี่ยโดยทั่วไปของนักเรียนชายสูงกว่าของนักเรียนหญิง) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงาน วิจัยของ อัญชลี บุญเดช (2528 : 55-56) ในจุดประสงค์ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน และการต่อสู้ป้องกันตัว ข้อที่ว่า "การจัดมวยไทยอยู่ในหลักสูตรบังคับสำหรับนักเรียนชายทุกคน" ซึ่งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก (\bar{X} = 2.81 และ 2.72 ตามลำดับ) และในข้อที่ว่า "ไม่ควรจัดวิชาที่เกี่ยวกับการต่อสู้ป้องกันตัวเป็น วิชาบังคับในหลักสูตร" ซึ่งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน (\bar{X} = 2.14 และ 1.76 ตามลำดับ) ดังนั้นจึงเป็นที่เชื่อได้ว่า มวยไทยเป็นกีฬาที่เหมาะสมกับ

นักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง ส่วนในวิชาตะกร้อนั้นนักเรียนหญิงจะฝึกทักษะได้ไม่ดีเท่ากับนักเรียนชายเนื่องจากสมรรถภาพทางด้านร่างกาย โดยเฉพาะความแข็งแรง ของกล้ามเนื้อที่แตกต่างกัน นอกจากนั้นนักเรียนชายกล้าที่จะแสดงออกมากกว่านักเรียนหญิง ไม่ว่าจะ เป็นทักษะการเตะด้วยข้างเท้าด้านใน การโหม่ง การศอก เข้า อีกทั้งนักเรียนหญิงจะกลัวการบาดเจ็บจากการเตะลูกตะกร้อ ซึ่งทำมาจากหวายหรือไม่ปัจจุบันจะผลิตมาจากพลาสติกแล้วก็ตาม ซึ่งในเรื่องนี้ จรรยาพร ธรรมินทร์ (2525 : 298) ได้กล่าวถึงนักกีฬาหญิงว่า นักกีฬาหญิงมีความสามารถในการเล่นกีฬาได้ดี หากไม่ต้องใช้กล้ามเนื้อ ความแข็งแรงและกำลังเต็มที่ เพราะสรีระภาพและโครงสร้างของร่างกายไม่อำนวย การเล่นกีฬาควรเป็นไปอย่างถูกต้องเหมาะสม ไม่หนักเกินไปกับของชาย

8. ผลจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อกีฬาไทยที่พบว่า โดยส่วนรวมนักเรียนมีทัศนคติต่อกีฬาไทยชนิดกระบี่กระบอง ในระดับที่ต่ำกว่ากีฬาไทยชนิดมวยไทยและชนิดตะกร้อ ทั้งในเชิงนิมานและนิเสธ (เกี่ยวกับวัฒนธรรมและจริยธรรม $\bar{X} = 55.35$, เกี่ยวกับสมรรถภาพทางกาย $\bar{X} = 20.00$ และเชิงนิเสธ $\bar{X} = 36.42$) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่านักเรียนมีทัศนคติไม่แน่ใจว่ากระบี่กระบอง และไม่เห็นด้วยว่ากีฬามวยไทยและตะกร้อเป็นวิชาที่ไม่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันเพราะล้ำสมัย นอกจากนั้นยังพบว่านักเรียนไม่แน่ใจว่ากีฬากระบี่กระบองมีกฎระเบียบและวิธีในการเล่นที่ยุ่งยาก ในขณะที่นักเรียนไม่เห็นด้วยในกรณีของกีฬามวยไทย และตะกร้อต่อกรณีดังกล่าว นอกจากนี้ในสภาพปัจจุบันได้มีการแข่งขันกีฬามวยไทยและชนิดตะกร้ออย่างกว้างขวางทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทำให้นักเรียนคุ้นเคยกับกีฬาทั้งสองชนิดมากกว่า ซึ่งอาจเป็นผลทำให้ค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อกีฬาชนิดกระบี่กระบองต่ำกว่าทัศนคติของกีฬาทั้งสองชนิดที่กล่าวมาข้างต้น

ข้อเสนอแนะ

1. จากการวิจัยพบว่า ทัศนคติเชิงนิมานต่อกีฬาไทย เป็นทัศนคติที่ดีต่อกีฬาไทย ทั้ง 3 ชนิด ดังนั้นควรมีการส่งเสริมการเรียนการสอนกีฬาไทยให้กว้างขวางในวงการศึกษาทุกระดับ และปรับปรุงประสิทธิภาพในการเรียนการสอนให้ได้ผลอย่างจริงจัง

2. ควรมีการเสริมสร้างและปลูกฝังทัศนคติเชิงนิมิตทางด้านกีฬาไทยให้นักเรียนในขณะเรียน ให้นักเรียนมีทัศนคติในระดับเห็นด้วยมาก ในรายชื่อนักเรียนเห็นด้วย และไม่แน่ใจ เพื่อให้นักเรียนมีทัศนคติต่อกีฬาไทยดียิ่งขึ้น

3. ควรมีการเสริมสร้างและปลูกฝังทัศนคติต่อกีฬานิกะบองให้สูงขึ้น เพื่อเป็นการอนุรักษ์มรดกทางด้านกีฬานิกะบองไว้ โดยจัดให้มีการแข่งขันให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น เพื่อนักเรียนจะได้พบเห็นและมีประสบการณ์ในกีฬานิกะบองเพิ่มขึ้น ในขณะที่เดียวกันควรจัดให้มีการฝึกอบรมทักษะนิกะบองแก่ครูผู้สอนเพื่อเพิ่มทักษะและเป็นแบบอย่างที่ดีให้นักเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจมีแรงจูงใจ ซึ่งจะส่งผลถึงการมีทัศนคติที่ดีต่อกีฬานิกะบอง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบทัศนคติระหว่างกีฬาไทยกับกีฬาสากลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. ควรมีการศึกษาวิจัยรูปแบบการเรียนการสอน และทักษะของกีฬาไทยที่เหมาะสมกับนักเรียน เพื่อใช้ในการปรับปรุงเนื้อหาให้เหมาะสมในแต่ละรายวิชา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย